

нове-тъ му: ^ебесквасно да ся яде на свя-
то мѣсто; въ дворъ-тъ на скиинѣхъ-тъ на
17 събрание-то да го ядѣтъ. Да ^ине бжде
печено съ квасъ: ^итова ^имз дадохъ за
дѣлъ отъ мой-тъ приношенія; ^ипрѣсвато
е, както приношеніе-то за грѣхъ, и за прѣ-
18 сѣтленіе. ^иВсяко мѣжко отъ Аароно-
вы-тъ чада да яде отъ него: ^итова ^ие вѣч-
но узаконеніе въ родове-тъ ви, отъ при-
ношенія-та Господу; ^ивсякой който ся
прикосне до тѣхъ, ще бжде святъ.
19 И говори Господь Моисею и рече:
20 ^иПриносѣ-тъ отъ Аарона и сынове-тъ му
е тойзи, който ще принесѣтъ Господу,
въ день-тъ на помазаніе-то си: ^идесетъ-
тъ часть на едиъ ефъ отъ чисто брашно
за всякогадно хлѣбно приношеніе, полови-
21 нѣхъ-тъ заранъ, и половинѣхъ-тъ вечеръ: На
сковрадъ да ся направи съ елей: сготовено
да го донесешъ; ^ипечены-тъ уломцы отъ
хлѣбно-то приношеніе да принесешъ за у-
22 ханіе благовоно Господу. И ^ипомазан-
ный-тъ вмѣсто него священникъ отъ сыно-
ве-тъ му, да го принесе: ^итова е вѣчно уза-
коненіе заради Господа; ^ицѣло да ся изга-
23 ря. И всяко хлѣбно приношеніе отъ свя-
щенника да ся изгаря цѣло: да ся не яде.
24 И говори Господь Моисею и рече:
25 Говори на Аарона и на сынове-тъ му и
речи: ^иТойзи е законъ-тъ на приношеніе-
то за грѣхъ: ^ина мѣсто-то дѣто ся коле
всесъжженіе-то, приношеніе-то за грѣхъ
да ся закала прѣдъ Господа; ^ипрѣсвато
26 е. ^иСвященникъ-тъ който го приноси за
грѣхъ, да го яде: ^ина свято мѣсто да ся
яде, въ дворъ-тъ на скиинѣхъ-тъ на събра-
27 ніе-то. ^иВсячко което ся прикосне до ме-
со-то му, ще бжде свято; ^иако ся упрѣ-
ска отъ кръвь-тъ му нѣкою дреха, упрѣ-
28 скано-то да ся опере на свято мѣсто. А
прѣстный съездъ въ който ся е варило
а да ся строшавъ; но ако ся е варило въ
мѣдианъ съездъ, той да ся истрыва, и да
29 ся мие съ водъ. ^иВсяко мѣжко отъ свя-
щеннический родъ да яде отъ него: ^ито е
30 прѣсвато. И ^ивсяко приношеніе за грѣхъ,
на което отъ кръвь-тъ ся вноси въ ски-
инѣхъ-тъ на събрание-то за да бжде умило-
стивленіе въ святилище-то, да не ся яде;
съ огнь да ся изгаря.

ГЛАВА 7.

1 И ^итойзи е законъ-тъ на приношеніе-то
2 за прѣстѣжленіе; ^ито е прѣсвато. ^иНа мѣ-

сто-то дѣто колѣжтъ всесъжженіе-то, да
закалатъ приношеніе-то за прѣстѣжленіе;
и съ кръвь-тъ му да ся порѣсува ол-
3 тарь-тъ наоколо. И отъ него да ся при-
носи ^ивсячка-та му тлѣстина: опашка-та
и тлѣстина-та която покрыва вжтрѣшно-
4 сти-тъ, И два-та бѣбрека, и тлѣстина-та
котора е врѣхъ тѣхъ кѣмъ чрѣсла-та, и бу-
ло-то на дробь-тъ, което е заедно съ бѣ-
5 брецы-тъ да ся отнеме; И да ги гори
священникъ-тъ на олтарь-тъ, за жьртвъ
Господу: това е приношеніе за прѣстѣ-
6 пленіе. ^иВсяко мѣжко отъ священниче-
ский родъ да го яде: на свято мѣсто да
ся яде; ^ито е прѣсвато.

7 ^иКакто е приношеніе-то за грѣхъ, та-
ка и приношеніе-то за прѣстѣжленіе: е-
динъ законъ да бжде за тѣхъ; то да бж-
де на священника, който прави умило-
8 стивленіе чрѣзъ него. А който священникъ
приноси нѣчиѣ всесъжженіе, той священ-
никъ да зема за себе си кожѣхъ-тъ на все-
9 съжженіе-то, което е принесъ. И ^ивсяко
хлѣбно приношеніе, което е въ пещъ пе-
чено, и всячко което е сготовено въ гър-
не или на сковрадъ, да бжде на священ-
ника който го приноси. И всяко хлѣбно
10 приношеніе съ елей мѣсно, или сухо, да
бжде на всички-тъ Аароновы сынове, ра-
венъ дѣлъ на всякого.

11 И ^итойзи е законъ-тъ на примирител-
нѣхъ-тъ жьртвъ, която ще ся приноси Го-
12 споду. Ако іхъ приноси нѣкой за благо-
дареніе, то заедно съ благодарителнѣхъ-тъ
жьртвъ да принесе бесквасны питы ^имѣ-
сены съ елей, и бесквасны коры мазаны
съ елей, и чисто брашно направено на
13 питы мѣсены съ елей. Наедно съ благода-
рителнѣхъ-тъ си примирителнѣхъ жьртвъ,
освѣны питы-тъ да приноси за приносѣ-тъ
14 си и ^иквасенъ хлѣбъ. И отъ приносѣ-тъ
си отъ всяко по едно да приноси възвы-
шаемо приношеніе Господу: ^итова ^ида бж-
де на священника който рѣси съ кръвь-
15 тѣхъ на примирително-то приношеніе. И
^имесо-то на благодарителнѣхъ-тъ му при-
мирителнѣхъ жьртвъ да ся яде въ истый-
тъ день въ който ся приноси: да не оста-
16 ва отъ него до утрѣ. Ако ли ^ижьртва-та
на приносѣ-тъ му е обрѣчаніе, или само-
водно приношеніе, то да ся яде въ истый-
тъ день въ който принесе жьртвъ-тъ си:
и ако остане нѣщо, да ся яде и на у-
17 тринѣ-тъ. Но колкото отъ месо-то на
жьртвъ-тъ остане до третій-тъ день, да

е Ст. 26. Гл. 10; 12, 13. Числ.
18; 10.
т Гл. 2; 11.
у Числ. 18; 9, 10.
ф Ст. 25. Исх. 29; 37. Гл. 2;
8. 7; 1.
х Ст. 29. Числ. 18; 10.
и Гл. 3; 17.
и Исх. 29; 37. Гл. 22; 3—7.
ш Исх. 29; 2.
ш Исх. 16; 36.

е Гл. 4; 3.
и Исх. 29; 25.
о Гл. 4; 2.
б Гл. 1; 3, 5, 11. 4; 24, 29,
33.
ю Ст. 17. Гл. 21; 22.
я Гл. 10; 17, 18. Числ. 18;
9, 10. Исх. 44; 28, 29.
ж Ст. 16.
т Исх. 29; 37, 30, 29,
а Гл. 11; 33, 15; 12.

б Ст. 18. Числ. 18; 10.
е Ст. 25.
е Гл. 4; 7, 11, 12, 18, 21, 10;
18, 16; 27. Евр. 13; 11.
а Гл. 5 н 6; 1—7.
б Гл. 6; 17, 25, 21; 22.
е Гл. 1; 3, 5, 11. 4; 24, 28, 33.
и Исх. 29; 13. Гл. 3; 4, 9, 10,
14, 15, 16. 4; 18, 9.
о Гл. 6; 16, 17, 19. Числ. 18;

9; 10.
е Гл. 2; 3.
и Гл. 6; 25, 26. 14; 13.
а Гл. 2; 3, 10. Числ. 18; 9,
Исх. 44; 29.
и Гл. 3; 1. 22; 18, 21.
і Гл. 2; 4. Числ. 6; 15.
и Амос. 4; 5.
и Числ. 18; 8, 11, 19,
и Гл. 22; 30.
и Гл. 19; 6, 7, 8.